

OFFICE OF COMMERCIAL AFFAIRS CAIRO: WEEKLY NEWS

NO.1/September 2026

uploaded 09/09/2026

ทิศทางเศรษฐกิจแอลจีเรีย: จากประเทศผู้ส่งออกพลังงาน
สู่การเร่งสร้างฐานการผลิตและเศรษฐกิจที่หลากหลาย

แอลจีเรียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ลำดับต้น ๆ ของทวีปแอฟริกา และมีจุดแข็งสำคัญจากทรัพยากรน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ โดยเฉพาะการเป็นผู้ส่งออกก๊าซรายสำคัญไปยังยุโรป อย่างไรก็ตาม ทิศทางนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลแอลจีเรียในช่วงหลังมีความชัดเจนมากขึ้นว่า ประเทศไม่ต้องการพึ่งพารายได้จากทรัพยากรน้ำมันและก๊าซธรรมชาติเพียงอย่างเดียว แต่กำลังเดินทางไปสู่เศรษฐกิจที่มีความหลากหลายมากขึ้น โดยมีภาคอุตสาหกรรม การเกษตร เหมืองแร่ การแปรรูป และภาคเอกชนเป็นแรงขับเคลื่อนเพิ่มเติม ควบคู่กับการรักษาบทบาทของรัฐและมาตรการด้านสังคมไว้ในระดับสูง

ข้อมูลของธนาคารโลกสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวชัดเจน เมื่อปี 2567 เศรษฐกิจนอกภาคน้ำมันและก๊าซธรรมชาติของแอลจีเรียขยายตัวประมาณร้อยละ 4.8 และในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 เศรษฐกิจโดยรวมยังขยายตัวประมาณร้อยละ 4.1 ขณะที่ภาคเศรษฐกิจนอกภาคน้ำมันและก๊าซธรรมชาติขยายตัวร้อยละ 5.4 แสดงให้เห็นว่า อุตสาหกรรม บริการ การลงทุนภาครัฐ และการบริโภคภายในประเทศกำลังมีบทบาทมากขึ้น อย่างไรก็ตาม รายได้จากน้ำมันและก๊าซธรรมชาติยังคงมีความสำคัญต่อดุลการค้าและงบประมาณ ทำให้เศรษฐกิจยังมีความเสี่ยงหากราคาพลังงานโลกปรับลดลงอย่างมาก

นโยบายเศรษฐกิจระยะต่อไปเน้น Diversification + Investment + Local Production

หัวใจของยุทธศาสตร์เศรษฐกิจแอลจีเรียในระยะต่อไป คือ การกระจายฐานเศรษฐกิจออกไปนอกภาคน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ (Economic Diversification) และเพิ่มสัดส่วนการผลิตภายในประเทศ รัฐบาลกำลังสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม การเกษตร อาหาร เหมืองแร่ ปิโตรเคมี เกษตรกรรม พลังงานหมุนเวียน เทคโนโลยี และธุรกิจ Startup รวมถึงต้องการเพิ่มการส่งออกสินค้าที่ไม่ใช่น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ โดยรัฐบาลให้ความสำคัญกับการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน การลดขั้นตอนด้านโลจิสติกส์ และศุลกากร ตลอดจนการอำนวยความสะดวกด้านการเงินสำหรับผู้ส่งออก เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางดังกล่าว

หนึ่งในเครื่องมือสำคัญคือ กฎหมายส่งเสริมการลงทุนฉบับปี 2565 (Investment Law No. 22-18) ซึ่งมีเป้าหมายสร้างความแน่นอนและความโปร่งใสให้นักลงทุน ลดความซับซ้อนของขั้นตอน และจัดตั้งกลไก One-Stop Service ผ่านสำนักงานส่งเสริมการลงทุนแอลจีเรีย (Algerian Investment Promotion Agency - AAPI) เพื่อช่วยประสานงานและอำนวยความสะดวกแก่โครงการลงทุน ขณะเดียวกัน เมื่อเดือนมกราคม 2569 รัฐบาลได้เริ่มจัดทำ National Investment Strategy เพื่อกำหนดทิศทางและสาขาการลงทุนที่ประเทศจะให้ความสำคัญในระยะกลางและระยะยาวอย่างเป็นระบบ

กฎหมายการเงินปี 2569 ยังคงแนวทางดังกล่าว โดยรัฐบาลตั้งเป้ารักษาการขยายตัวทางเศรษฐกิจควบคู่กับการลงทุนในโครงการโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ และส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจที่ไม่ใช่น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ รัฐบาลคาดว่า เศรษฐกิจจะขยายตัวประมาณร้อยละ 4.1 ในปี 2569 ก่อนเพิ่มเป็นร้อยละ 4.4 ในปี 2570 และร้อยละ 4.5 ในปี 2571 ตามสมมติฐานของกฎหมายการเงิน แม้ว่าการประมาณการดังกล่าวเป็นตัวเลขของรัฐบาลและยังขึ้นอยู่กับราคาพลังงานและภาวะเศรษฐกิจโลก

อีกสาขาที่น่าจับตามองคือ เหมืองแร่และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยแอลจีเรียมีแหล่งเหล็ก ฟอสเฟต และแร่อื่นอีกจำนวนมาก รัฐบาลกำลังพัฒนาโครงการเหมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางรถไฟเพื่อเชื่อมพื้นที่ผลิตเข้ากับท่าเรือ พร้อมกับผลักดันอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เพื่อเปลี่ยนจากการส่งออกวัตถุดิบไปสู่สินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ส่วนด้านพลังงานสะอาด แอลจีเรียตั้งเป้าขยายกำลังผลิตพลังงานแสงอาทิตย์ และวางตำแหน่งประเทศให้เป็นหนึ่งในแหล่งผลิตไฮโดรเจนสีเขียวสำหรับตลาดยุโรปในอนาคต

อย่างไรก็ตาม แอลจีเรียใช้แนวทาง Import Substitution หรือสนับสนุนการผลิตทดแทนการนำเข้าค่อนข้างมาก ทำให้สินค้าบางประเภทเผชิญมาตรการควบคุมการนำเข้า ขั้นตอนอนุญาต หรือข้อกำหนดด้านการค้าเพิ่มเติม ซึ่งแม้ว่า จะช่วยสร้างอุตสาหกรรมในประเทศ แต่หากข้อจำกัดมากเกินไปก็อาจทำให้ต้นทุนวัตถุดิบและเครื่องจักรของผู้ประกอบการสูงขึ้น ดังนั้น ผู้ส่งออกที่ต้องการเข้าสู่ตลาดแอลจีเรียควรมองมากกว่าเพียงการขายสินค้า และพิจารณาโมเดลการร่วมลงทุน การผลิต การประกอบ หรือการถ่ายทอดเทคโนโลยีภายในประเทศด้วย

การค้าระหว่างประเทศของแอลจีเรีย

โครงสร้างการค้าของแอลจีเรียยังสะท้อนความเป็นประเทศผู้ส่งออกพลังงานอย่างชัดเจน ข้อมูล UNCTAD สำหรับปี 2567 ประเมินมูลค่าการส่งออกสินค้าประมาณ 49.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และการนำเข้าประมาณ 45.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเชื่อเพลิงคิดเป็นประมาณร้อยละ 93 ของโครงสร้างการส่งออกทั้งหมด

ตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ อิตาลี ฝรั่งเศส สเปน ตุรกี และสหรัฐอเมริกา โดยยุโรปมีความสำคัญเป็นพิเศษเนื่องจากรับซื้อน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ LNG และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมจากแอลจีเรีย เมื่อปี 2567 สินค้าพลังงานยังคงครองสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 90 ของการส่งออก ขณะที่สินค้าที่รัฐบาลกำลังพยายามผลักดันเพิ่มเติม ได้แก่ ปิโตรเคมี ปุ๋ย ผลิตภัณฑ์เหมืองแร่ เหล็กและโลหะ วัสดุก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร และเภสัชภัณฑ์

ในด้านการนำเข้า จีนเป็นแหล่งนำเข้ารายใหญ่ที่สุด ตามด้วยประเทศยุโรป เช่น ฝรั่งเศส อิตาลี และเยอรมนี รวมทั้งตุรกีและบราซิล สินค้านำเข้าสำคัญของแอลจีเรียประกอบด้วย เครื่องจักรและอุปกรณ์อุตสาหกรรม ยานยนต์และส่วนประกอบ เหล็กและผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยาและเคมีภัณฑ์ ตลอดจนสินค้าเกษตรและอาหาร โดยเฉพาะข้าวสาลี ข้าวโพด น้ำตาล ถั่วเหลือง น้ำมันพืช นมผง และกาแฟ

สหภาพยุโรป (European Union: EU) ยังเป็นคู่ค้าเชิงยุทธศาสตร์ของแอลจีเรีย เมื่อปี 2567 สินค้าที่ EU นำเข้าจากแอลจีเรียมีมูลค่าประมาณ 26.5 พันล้านยูโร โดยร้อยละ 93.2 เป็นสินค้าแร่และพลังงาน ขณะที่สินค้าที่ EU ส่งออกไปแอลจีเรียประมาณ 16.9 พันล้านยูโร ประกอบด้วย เครื่องจักรและอุปกรณ์ ร้อยละ 38 เคมีภัณฑ์ ร้อยละ 17.7 และสินค้าเกษตรและอาหาร ร้อยละ 17.2

ความสัมพันธ์กับประเทศรอบข้าง - แข่งขันบางด้าน แต่กำลังเน้น “Regional Integration”

ในกรณีตูนิเซีย ความสัมพันธ์ระหว่างตูนิเซียและแอลจีเรียในระดับรัฐบาลมีลักษณะหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจและยุทธศาสตร์ โดยมูลค่าการค้าระหว่างกันเมื่อปี 2567 สูงกว่า 2.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 12 และตูนิเซียเป็นหนึ่งในคู่ค้าสำคัญที่สุดของแอลจีเรียในแอฟริกา นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายลงนามความร่วมมืออีก 25 ฉบับ เมื่อปลายปี 2568 ครอบคลุมพลังงาน อุตสาหกรรม การลงทุน น้ำ การขนส่ง สุขภาพ และการฝึกอบรม

ทิศทางที่น่าสนใจ คือ แอลจีเรีย ตูนิเซีย และลิเบีย เริ่มให้ความสำคัญกับความร่วมมือแบบสามฝ่ายมากขึ้น โดยเฉพาะด้านพลังงาน การขนส่ง น้ำ และการพัฒนาพื้นที่ชายแดน หากดำเนินการได้จริง อาจเกิดห่วงโซ่อุปทานใหม่ในแอฟริกาเหนือและเปิดตลาดเชื่อมต่อกันมากขึ้น

สำหรับอียิปต์ แม้ไม่ได้มีพรมแดนติดกับแอลจีเรีย แต่ถือเป็นหุ้นส่วนสำคัญในโลกอาหรับและแอฟริกา ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกำลังมีแนวโน้มใกล้ชิดขึ้นอย่างชัดเจน ในการประชุมคณะกรรมการ

ร่วมระดับสูงอียิปต์-แอลจีเรีย ครั้งที่ 9 เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2568 ทั้งสองฝ่ายลงนามเอกสารความร่วมมือ 18 ฉบับ ครอบคลุมการลงทุน การเกษตร ที่อยู่อาศัย ไฟฟ้า พลังงานหมุนเวียน การเงิน การฝึกอบรม และงานแสดงสินค้า พร้อมเห็นชอบในหลักการจัดตั้งเส้นทางเดินเรือตรงระหว่างท่าเรือแอลเจียร์กับอเล็กซานเดรีย เพื่อส่งเสริมการค้า

การค้าระหว่างอียิปต์และแอลจีเรียมีมูลค่าเกิน 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อปี 2567 และทั้งสองประเทศประกาศความต้องการผลักดันให้สูงขึ้นอย่างมากในอนาคต ขณะเดียวกัน นักลงทุนอียิปต์มีการลงทุนในแอลจีเรียแล้วประมาณ 5.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในกว่า 60 โครงการ โดยเฉพาะก่อสร้าง อุตสาหกรรมและบริการ จึงอาจกล่าวได้ว่า อียิปต์เป็นหนึ่งในตัวอย่างสำคัญของยุทธศาสตร์แอลจีเรียที่ต้องการดึงดูดการลงทุนจากประเทศพันธมิตร เพื่อสร้างกำลังการผลิตภายในประเทศ

ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ

- สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงไคโร เห็นว่า ทิศทางเศรษฐกิจแอลจีเรียในช่วง 3-5 ปี ข้างหน้าจะยังไม่ลดความสำคัญของน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ แต่เป็นการใช้รายได้และความมั่นคงด้านพลังงานเป็นฐานในการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ โดยรัฐบาลจะพยายามเพิ่มสัดส่วนการผลิตภายในประเทศ ลดการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูป เพิ่มการลงทุนในอุตสาหกรรมต้นน้ำและกลางน้ำ และขยายการส่งออกสินค้านอกกลุ่มพลังงานไปยังยุโรป แอฟริกา และประเทศอาหรับ
- สำหรับผู้ประกอบการไทย โอกาสจึงมีทั้งในกลุ่มอาหารและวัตถุดิบอาหาร ผลิตภัณฑ์เกษตร เครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับอุตสาหกรรม เครื่องจักรเกษตร ยานยนต์และชิ้นส่วน ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องปรับอากาศและเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ อุปกรณ์ก่อสร้าง และสินค้าเพื่ออุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ซึ่งตรงกับความต้องการของตลาดและการขยายกำลังการผลิตภายในประเทศของแอลจีเรีย
- อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์การเข้าสู่ตลาดควรเปลี่ยนจากการมองแอลจีเรียเป็นตลาด “ส่งออกสินค้าสำเร็จรูป” เพียงอย่างเดียว ไปสู่การหาพันธมิตรท้องถิ่น เพื่อนำเข้าวัตถุดิบและชิ้นส่วน การประกอบสินค้า การรับจ้างผลิต การถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือ Joint Venture เพราะสอดคล้องกับนโยบาย Localization และ Import Substitution ของรัฐบาลมากกว่า โดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรม และสินค้าที่แอลจีเรียมีศักยภาพผลิตเองในประเทศ
- อีกประเด็นสำคัญคือทำเลของแอลจีเรีย ซึ่งอยู่ใกล้ยุโรปและเป็นสมาชิก African Continental Free Trade Area (AfCFTA) ทำให้ในระยะยาวแอลจีเรียอาจพัฒนาจากตลาดปลายทางไปเป็นฐานการผลิตและประตูเข้าสู่ตลาดแอฟริกาและยุโรปบางส่วน หากสามารถพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และลดข้อจำกัดทางการค้าได้ตามแผน ดังนั้น บริษัทไทยที่มีเป้าหมายตลาดแอฟริกาในระยะยาวควรติดตามโครงการลงทุนใหม่ เขตอุตสาหกรรม และมาตรการของ AAPI อย่างต่อเนื่อง

- อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงที่ต้องติดตาม ได้แก่ ระบบราชการและขั้นตอนนำเข้าที่ยังค่อนข้างซับซ้อน มาตรการควบคุมการนำเข้าที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ นโยบายให้ความสำคัญกับผู้ผลิตในประเทศ และความอ่อนไหวของสถานะการคลังต่อราคาน้ำมันและก๊าซ ในระยะสั้น จึงควรเลือกสินค้าที่แอลจีเรียยังผลิตไม่เพียงพอ หรือสินค้าที่สนับสนุนกระบวนการผลิตในประเทศ มากกว่าการแข่งขันโดยตรงกับอุตสาหกรรมที่รัฐบาลกำลังปกป้อง
- โดยสรุป แอลจีเรียกำลังเปลี่ยนจากโมเดลขายพลังงานแล้วนำเข้าสินค้า ไปสู่โมเดลใช้พลังงานและทรัพยากรเป็นฐานสร้างอุตสาหกรรมและการส่งออกใหม่ การเปลี่ยนแปลงนี้ จะเป็นไปแบบค่อยเป็นค่อยไป เนื่องจากรายได้จากน้ำมันและก๊าซยังมีบทบาทสูง แต่หากนโยบายการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เหมืองแร่ อุตสาหกรรมแปรรูป และการเชื่อมโยงกับตลาดแอฟริกาสามารถดำเนินต่อเนื่อง แอลจีเรียมีโอกาสเพิ่มบทบาทเป็นหนึ่งในฐานอุตสาหกรรมที่สำคัญของแอฟริกาเหนือในทศวรรษหน้า สำหรับไทย จึงควรเริ่มวางตำแหน่งทางการค้าและสร้างพันธมิตรตั้งแต่ช่วงที่ตลาดกำลังอยู่ในระยะเปลี่ยนผ่านดังกล่าว

รูปภาพ

ท่าเรือแอลเจียร์ หนึ่งในประตูการค้าสำคัญของแอลจีเรีย ซึ่งมีบทบาทต่อการส่งออกและนำเข้าสินค้า รวมถึงยุทธศาสตร์การกระจายฐานเศรษฐกิจของประเทศ ที่มา Maghreb Émergent

ที่มา

1. World Bank – Algeria Economic Update 2025
[Algeria: Boosting productivity to achieve sustainable and diversified growth](#)
2. World Bank – Algeria Economic Update, December 2025
[Algeria: Responding to Climate Challenges and Supporting Sustainable Development](#)
3. IMF – Algeria 2025 Article IV Consultation
[IMF Country Report No. 25/270 – Algeria](#)
4. Government of Algeria – Prime Minister’s Office, Economic Recovery and Diversification Policy
[Pour une relance et un nouveau économiques](#)
5. Government of Algeria – National Investment Council, January 2026
[Launch of Algeria's National Investment Strategy](#)
6. UNCTAD – General Profile: Algeria 2024
[UNCTAD Data Hub – Algeria General Profile](#)

7. WTO – Algeria Trade Profile / UN Comtrade Data
[WTO Tariff & Trade Data – Algeria](#)
8. European Commission – EU–Algeria Trade Relations
[EU trade relations with Algeria](#)
9. Government of Algeria – Algeria–Tunisia Joint High Commission, December 2025
[23rd Algeria–Tunisia Joint High Commission for Cooperation](#)
10. Government of Algeria – Algeria–Egypt Joint Higher Committee, November 2025
[Algeria–Egypt Joint Higher Committee in Cairo](#)
11. Egypt State Information Service – Egypt–Algeria trade and direct maritime route
[Egypt, Algeria agree to launch direct shipping route to boost trade](#)